

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2023/161

Karar Sayısı : 2024/53

Karar Tarihi : 22/2/2024

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Gebze 6. Asliye Ceza Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanunu'nun 55. maddesinin beşinci fıkrasının ikinci cümlesinin Anayasa'nın 36., 138. ve 141. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Sanık hakkında açılan ceza davasında itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN VE İLGİLİ GÖRÜLEN KANUN HÜKÜMLERİ

A. İptali İstenen Kanun Hükmü

Kanun'un 55. maddesinin itiraz konusu kuralın da yer aldığı beşinci fıkrası şöyledir:

"Soruşturma yetkisi bulunan kişilerle Cumhuriyet savcılarının isteyecekleri örnekler noterlik ücretine tabi değildir. Diğer resmi mercilere verilecek örneklerden yalnız yazı ücreti alınır."

B. İlgili Görülen Kanun Hükmü

Kanun'un 112. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Noterlerin yaptıkları işlemlere ait harç üzerinden hesaplanacak ücretleri ile vasiyetname ve vakıf senedi düzenlenmesinden alınacak ücretler, yazı, bir dilden diğer dile veya bir yazıdan diğer yazıya çevirme, karşılaştırma, tescil, emanetlerin saklanması ve kanunlarında harç, vergi ve resimlerden bağışık olduğu yazılı işlemler ile defter onaylanmasından ve kanunun ücret almayı öngördüğü sair işlemlerden alacakları ücretler ve noterlerle imzaya yetkili vekillerinin yol ödeneğinin miktarı, Türkiye Noterler Birliğinin mütalaası alındıktan sonra Adalet Bakanlığı tarafından düzenlenecek bir tarife ile tespit olunur."

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Zühtü ARSLAN, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA, Engin YILDIRIM, Muammer TOPAL, M. Emin KUZ, Rıdvan GÜLEÇ, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFEROĞLU, Selahaddin MENTEŞ, Basri BAĞCI, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR ve Muhterem İNCE'nin katılımlarıyla 26/10/2023 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Ömer DURSUN tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, iptali istenen ve ilgili görülen kanun hükümleri, dayananlar ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünüldü:

A. Anlam ve Kapsam

3. 1512 sayılı Kanun'un 55. maddesinde sulh ceza hâkimi, Cumhuriyet savcısı ve diğer resmî daireler tarafından noterlik evrak ve defterlerinin incelenmesine ve noter dairesinin dışına çıkarılmasına ilişkin esas ve usuller düzenlenmiştir. Anılan maddeye göre noterlik evrak ve defterlerinin incelenmesi evrak ve defterlerin noterlik dışında ve içinde incelenmesi olarak iki şekilde yapılabilmektedir. Evrak ve defterlerin daire dışında incelenmesi mahkeme kararıyla mümkün olup mahkemece evrakın dava sonuna kadar dosyada kalmasına da karar verilebilir. Bu takdirde evrakın bir örneğinin çıkartılıp aslına uygunluğu onaylanarak aslı yerinde saklanmak üzere notere verilmektedir.

4. Maddenin beşinci fıkrasının birinci cümlesinde soruşturma yetkisi bulunan kişilerle Cumhuriyet savcıları tarafından incelenmek üzere noterlik evrak ve defterlerinin noter dairesi dışına çıkarılabilmesi için alınacak örneklerin noterlik ücretine tabi olmadığı belirtilmiştir. Anılan fıkranın itiraz konusu ikinci cümlesinde ise soruşturma yetkisine sahip kişiler ile Cumhuriyet savcılıkları dışındaki resmî mercilerin isteyecekleri örneklerin ise yalnızca yazı ücretine tabi olacağı hükme bağlanmıştır.

5. Noterlerin yaptıkları işlemlerden alacakları ücretlerin söz konusu Kanun'un 112. maddesinin birinci fıkrasında genel olarak sayılıp bu ücretin miktarının Türkiye Noterler Birliğinin mütalaası alındıktan sonra Adalet Bakanlığı tarafından düzenlenecek bir tarifeye tespit olunacağı öngörülmüştür. Bu tarifiede yazı ücretinin, noterlerin yazdıkları kâğıtların dairede kalan nüshası ile iş sahibine verilen asıl ve örneklerinin her sayfasından alınan ücreti ifade ettiği anlaşılmaktadır. Bu ücret yeni tarife yayımlanana kadar geçerli olan 8/3/2023 tarihli tarifiede asıl ve örneklerinin her sayfası için 23,76 TL olarak tespit edilmiştir.

B. İtirazın Gerekçesi

6. Başvuru kararında özetle; itiraz konusu kuralla kovuşturma aşamasında her türlü delile ulaşılmasının zorlaştırıldığı, resen araştırma ilkesinin geçerli olduğu ceza davasında sanık aleyhine bir durumun oluştuğu ve delil niteliği taşıyan bilgi ve belgelerin gönderilmesine dair Mahkeme kararının ücret ödenmediği gerekçesiyle yerine getirilmemesine neden olduğu belirtilerek kuralın Anayasa'nın 36., 138. ve 141. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

7. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesi uyarınca kural, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 13. maddesi yönünden de incelenmiştir.

8. Anayasa'nın "*Hak arama hürriyeti*" başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrasında "*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.*" denilmektedir. Anılan maddeyle güvence altına alınan hak arama özgürlüğü, kendisi bir temel hak niteliği taşımasının yanında diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir (AYM, E.2021/9, K.2022/4, 26/1/2022, § 28).

9. Hak arama özgürlüğünün temel unsurlarından biri mahkemeye erişim hakkıdır. Mahkemeye erişim hakkı, hukuki bir uyumsuzluğun bu konuda karar verme yetkisine sahip bir mahkeme önüne götürülmesi hakkını da kapsar. Kişinin uğradığı bir haksızlığa veya zarara karşı kendisini savunabilmesinin ya da maruz kaldığı haksız bir uygulama veya işleme karşı haklılığını ileri sürüp kanıtlayabilmesinin, zararını giderebilmesinin en etkili ve güvenceli yolu yargı mercileri önünde dava hakkını kullanabilmesidir (AYM, E.2021/20, K.2022/84, 30/6/2022, § 10).

10. 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 324. maddesinde harçlar ve tarifesine göre ödenmesi gereken avukatlık ücretleri ile soruşturma ve kovuşturma evrelerinde yargılamanın yürütülmesi amacıyla devlet Hazinesinden yapılan her türlü harcamaların ve taraflarca yapılan ödemelerin yargılama gideri olduğu, hüküm ve kararda yargılama giderlerinin kimlere yükletileceğinin gösterileceği hükme bağlanmıştır. Anılan Kanun'un 325. maddesinde de cezaya veya güvenlik tedbirine mahkûm edilmesi, hükmün açıklanmasının geri bırakılması ve cezanın ertelenmesi hâllerinde bütün yargılama giderlerinin sanığa yükleneceği öngörülmüştür.

11. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323 ila 333. maddelerinde ise görülen davalarda yargılama giderlerinin nasıl karşılanacağı düzenlenmiştir. Buna göre ceza yargılamasından farklı olarak istisnalar dışında resen araştırma ilkesine tabi olmayan bu davalarda giderlerin delil ikamesi için avans olarak talep eden tarafça ödeneceği, tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edemeyeceği dava ve işlerde, hâkim tarafından resen başvuru deliller için gerekli giderlerin bir haftalık süre içinde tarafların ödemesine dair karar uyarınca avans yatırılmaması durumunda Hazinece ödenmek üzere taraflardan birisi veya belirtilecek oranda her ikisi tarafından ödenmesine ve kanunda yazılı hâller dışında, yargılama giderlerinin, aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği hükme bağlanmıştır.

12. İtiraz konusu kurala konu yazı ücreti hem hukuk hem de ceza davaları açısından yargılama gideri niteliğindedir. Buna göre hukuk davalarında davacı veya davalıdan istenecek bu ücret ceza davalarında da kararla birlikte taraflara yüklenebilecektir.

13. Davanın veya dava sürecindeki bir yargısal işlemin başında veya sonunda tarafların harç veya diğer yargılama giderlerini ödemekle yükümlü kılınmasının mahkemeye erişim hakkının kullanımı yönünden belirli ölçüde caydırıcı bir etkiye sahip olacağı açıktır. Bu itibarla noterlerce mahkemelere verilecek örneklerden yazı ücreti alınmasını öngören kural mahkemeye erişim hakkını sınırlamaktadır.

14. Bununla birlikte diğ er resmî merciler tarafından istenen örneklere dair ücretler resmî merciler tarafından karşılanacaktır. Bu itibarla diğ er resmî merciler açısından yapılacak inceleme mahkemeler açısından yapılacak anayasal incelemeden farklılık göstermeyecektir.

15. Anayasa'nın 13. maddesinde “*Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağli olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçürlük ilkesine aykırı olamaz.*” denilmektedir. Buna göre mahkemeye erişim hakkına sınırlama getiren düzenlemelerin kanunla yapılması, ayrıca Anayasa'da öngörülen sınırlama sebebine uygun ve ölçülü olması gerekir.

16. Bu kapsamda mahkemeye erişim hakkını sınırlamaya yönelik bir kanuni düzenlemenin şeklen var olması yeterli olmayıp kuralların keyfliğ e izin vermeyecek şekilde belirli ve öngörülebilir nitelikte olması gerekir.

17. Esasen temel hakları sınırlayan kanunun bu niteliklere sahip olması Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye alınan hukuk devleti ilkesinin de bir gereğ idir. Hukuk devletinde kanuni düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Kanunda bulunması gereken bu nitelikler hukuki güvenliğin sağlanması bakımından da zorunludur. Zira bu ilke hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (AYM, E.2015/41, K.2017/98, 4/5/2017, §§ 153, 154). Dolayısıyla Anayasa'nın 13. maddesinde sınırlama ölçütü olarak belirtilen kanunilik, Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye bağlanan hukuk devleti ilkesi ışığında yorumlanmalıdır.

18. Kuralla sorgulama yetkisi bulunan kişilerle Cumhuriyet savcılıkları dışındaki resmî mercilerce istenecek örneklerden alınacak yazı ücreti 1512 sayılı Kanun'un 112. maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre belirlenen ücrettir. Bu itibarla yazı ücretinin hangi mercilerden alınacağı, başkaca bir ücret alınıp alınmayacağı ve miktarına ilişkin hususların herhangi bir tereddüde yer vermeyecek biçimde açık ve net olarak düzenlendiğ i gözetildiğ inde kuralın belirli, ulaşılabilir ve öngörülebilir nitelikte olduğu ve bu yönüyle kanunilik şartını taşıdığ ı anlaşılmaktadır.

19. Adil yargılanma hakkı, niteliğ i gereğ i devletin düzenleme yapmasını gerektiren bir haktır. Zira bu hakkın Anayasa'da zikredilmiş olması kendi başına bir anlam ifade etmemekte, bireylerin bu haktan yararlanabilmesi için devletin en azından yargı teşkilatını kurması ve yargılama usullerini belirlemesi gerekmektedir. Devletin düzenleme yetkisini haiz olduğu alanlarda belli ölçüde takdir yetkisine sahip olduğ unun kabulü gerekir. Bu sebeple adil yargılanma hakkına yönelik sınırlamalar getirilirken kanun koyucuyu bağlayan belli bir meş ru amaçlar listesi bulunmamaktadır. Ancak kanun koyucunun bu takdir yetkisinin Anayasa Mahkemesinin denetimine tabi olduğu açıktır (*İsmail Avcı*, B. No: 2019/12190, 22/2/2022, § 55).

20. Bir kamu hizmeti olan noterlik hizmetinin yerine getirilebilmesi için hizmet karşılığı olarak bir ücret belirlenmesi gerektiği açıktır. Kanun'un 55. maddesinde bu ücretten soruşturma yetkisi bulunan kişiler ile Cumhuriyet savcılarının isteyecekleri örnekler için noterlik ücretlerinin alınmayacağı belirtilerek yargılamanın bir kısmındaki giderlerin azaltılması amaçlanmıştır. Diğer resmî mercilerce istenecek örneklerde ise yalnızca yazı ücretinin alınacağı belirtilerek aynı amaca ulaşılacak istenmiştir. Diğer resmî mercilerce istenecek örneklerden yalnızca yazı ücretinin alınacağı öngörülmek suretiyle noterlik hizmetinin devamı için gerekli olan dengenin bozulmasının önlenerek bu konudaki ücret dengesinin sağlanmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır. Bu dengenin sağlanmasında gerekli düzenlemeleri yapmakta kanun koyucunun takdir yetkisi vardır. Bu hâliyle kuralın anayasal açıdan meşru bir amacının bulunduğu anlaşılmaktadır.

21. Anayasa'nın 13. maddesinde güvence altına alınan *ölçülülük* ilkesi elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen sınırlamanın amaca ulaşmaya elverişli olmasını, *gereklilik* amaç bakımından sınırlamanın zorunlu olmasını, diğer bir ifadeyle aynı amaca daha hafif bir sınırlama ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise hakka getirilen sınırlama ile amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir. Kuralla mahkemeye erişim hakkına getirilen sınırlamanın elverişlilik, gereklilik ve orantılılık alt ilkelerine uygun olması gerekir.

22. Kuralla mahkemelerde noterden istenecek belge örnekleri için ücret ödenmesinin öngörülmesinin noterin emek ve masraflarının karşılanmasına katkıda bulunacağı gözetildiğinde kuralın anılan meşru amaca ulaşılması bakımından elverişli olduğu açıktır.

23. Öte yandan noterden istenen belge örneklerinin ücretsiz olması veya bu ücretin Hazine'den karşılanması da başvurulabilecek araçlar arasında olmakla birlikte anılan araçların meşru amaca ulaşılması bakımından elverişliliği kuşkuludur. Noter tarafından mahkemeye gönderilen belge örneğinin ücretsiz olmasının öngörülmesi noterin sarf ettiği emek ve masrafın noter üzerinde kalmasına yol açacaktır. Bu ücretin Hazine tarafından karşılanması ise yararı sadece davanın taraflarına ait olan bir hizmetin maliyetine bütün vergi verenlerin katlanması sonucunu doğuracaktır. Dolayısıyla kanun koyucunun belirtilen araçlardan birini tercih edecek şekilde bir düzenleme yapmaya zorlanamayacağı, yazı ücretinin davanın taraflarınca karşılanmasının öngörülmesinin kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında kalan bir sınırlama olduğu anlaşılmaktadır. Bu itibarla kuralın anılan meşru amaca ulaşma bakımından gerekli olmadığı söylenemez.

24. Davanın taraflarına yüklenilecek olan yükümlülüklerin kapsamını ve uygulanacak vekâlet ücretinin hangi tarife üzerinden hesaplanacağını belirlemek, adalet ve hakkaniyet ilkelerini gözetmek kaydıyla kanun koyucunun takdir yetkisindedir. Ödenecek yazı ücretinin dava açmayı imkânsız hâle getirmediğe ya da aşırı derecede zorlaştırmadıkça mahkemeye erişim hakkını ihlal ettiği söylenemez. Adalet Bakanlığı tarafından yıllık olarak belirlenen yazı ücretinin ülke şartlarında makul ve kabul edilebilir bir miktar olmadığı söylenemez.

25. Öte yandan 6100 sayılı Kanun'un 326. maddesine göre yazı ücreti davada aleyhine hüküm verilen tarafa yüklenecektir. Böylece haksız ve gereksiz bir şekilde noterlik belge ve defterlerinin örneklerinin istenmesi suretiyle noterlik hizmetinin aksamasının önüne

geçilmiş olmaktadır. Bu itibarla kuralın orantısız bir sınırlamaya neden olmadığı, dolayısıyla mahkemeye erişim hakkına ölçüsüz bir sınırlama getirmediği sonucuna ulaşılmıştır.

26. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuki güvenliği sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuk kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir.

27. Anayasa'nın anılan maddesinde güvence altına alınan hukuk devleti ilkesi gereği kanunlar kamu yararı amacıyla çıkarılır. Anayasa Mahkemesinin kararlarına göre kamu yararı genel bir ifadeyle bireysel, özel çıkarılardan ayrı ve bunlara üstün olan toplumsal yararı ifade etmektedir. Kanunun amaç ögesi bakımından Anayasa'ya uygun sayılabilmesi için çıkarılmasında kamu yararı dışında bir amacın gözetilmemiş olması gerekir. Kanunun kamu yararı dışında bir amaçla yalnız özel çıkarlar için veya yalnızca belirli kişilerin yararına olarak çıkarılmış olduğu açıkça anlaşılabiliyorsa amaç unsuru bakımından Anayasa'ya aykırılık söz konusudur.

28. Açıklanan hâl dışında bir kanun hükmünün ülke gereksinimlerine uygun olup olmadığı, hangi araç ve yöntemlerle kamu yararının sağlanabileceği bir siyasi tercih sorunu olarak kanun koyucunun takdirinde olduğundan bu kapsamda kamu yararı değerlendirmesi yapmak anayasa yargısıyla bağdaşmaz (AYM, E.2018/99, K.2021/14, 3/3/2021, § 102).

29. Bu itibarla Anayasa'ya uygunluk denetiminde kuralın öngörülmesindeki kamu yararı anlayışının isabetli olup olmadığı değil incelenen kuralın kamu yararı dışında belirli bireylerin ya da grupların çıkarları gözetilerek yasalaştırılmış olup olmadığı incelenir. Başka bir ifadeyle bir kuralın Anayasa'ya aykırılık sorunu çözümlenirken kamu yararı konusunda Anayasa Mahkemesinin yapacağı inceleme, yalnızca kuralın kamu yararı amacıyla çıkarılıp çıkarılmadığının denetimiyle sınırlıdır (AYM, E.2016/140, K.2017/92, 12/4/2017, §§ 6,7; E.2017/33, K.2019/20, 10/4/2019, §§ 10, 11; E.2022/50, K.2022/107, 28/9/2022, § 28).

30. Kural uyarınca yalnızca yazı ücretine tabi olan örnekler, mahkemelere verilecek örneklerden ibaret olmayıp diğer resmi mercilere verilecek örnekler de bu kapsamdadır. Resmi mercilerin kamu hizmeti yürüttüğü ve bu hizmet kapsamında noterden talep edilen örnekler karşılığında ödenecek ücretin mali külfete neden olacağı gözetildiğinde kuralla yalnızca yazı ücreti alınmasının öngörülmesinin resmi mercilerin katlanmak zorunda olduğu mali külfetin azaltılması suretiyle kamu hizmetlerinin etkin ve verimli şekilde yerine getirilmesinin sağlanması amacına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Bu itibarla kural, anayasal sınırlar içinde kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamında olup kuralla kamu yararı dışında bir amacın gözetildiği söylenemez.

31. Diğer yandan kanun koyucu, takdir yetkisi kapsamındaki düzenlemeleri yaparken hukuk devleti ilkesinin de bir gereği olan ölçülülük ilkesiyle bağlıdır. Söz konusu ilke, kuralda öngörülen düzenleme ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin bulunmasını gerektirmektedir (AYM, E.2020/95, K.2022/3, 26/1/2022, § 17; E.2019/88, K.2022/159, 13/12/2022, § 28).

32. Bu bağlamda yalnızca yazı ücretine tabi olan örneklerin sadece resmî mercilere verilecek örneklerle sınırlı tutulduğu ve bu kapsamdaki örneklerden de yazı ücretinin alınmasının öngörülmesi suretiyle noterin sarf ettiği emek ve mesainin karşılıksız bırakılmadığı gözetildiğinde noterler ile resmî merciler arasında makul dengeyi sağlayan kuralın ölçülü olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

33. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2., 13. ve 36. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 141. maddesine de aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 2., 13. ve 36. maddeleri bağlamında yapılan değerlendirmeler kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 141. maddesi yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

Kuralın Anayasa'nın 138. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

IV. HÜKÜM

18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanunu'nun 55. maddesinin beşinci fıkrasının ikinci cümlesinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE 22/2/2024 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Zühtü ARSLAN

Başkanvekili
Hasan Tahsin GÖKCAN

Başkanvekili
Kadir ÖZKAYA

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
M. Emin KUZ

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
Basri BAĞCI

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL